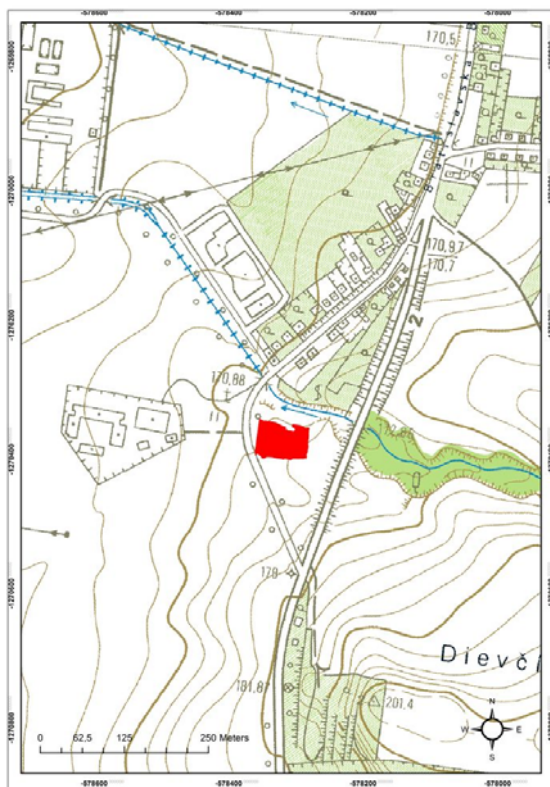
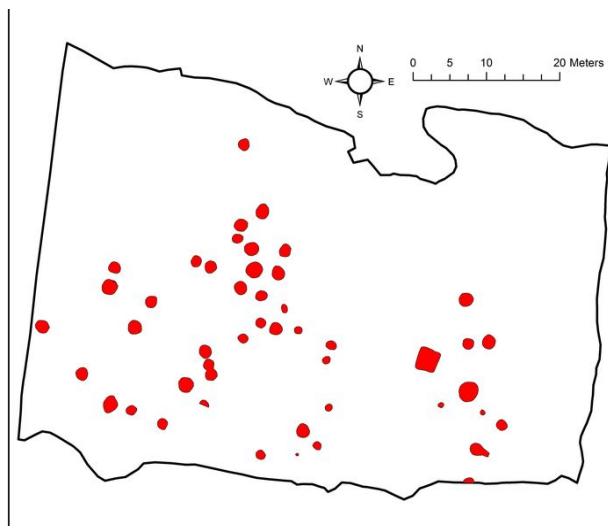


## ARCHEOLOGICKÝ VÝSKUM BRATISLAVA ZÁHORSKÁ BYSTRICA – WESTPARK

Pavol Jelínek



V termíne 13. 9. – 2. 11. 2016 realizovali pracovníci SNM-AM predstihový záchranný archeologický výskum v Záhorskej Bystrici. Obec je z literatúry známa nálezmi z mladšej doby kamennej, doby laténskej, rímskej a včasného stredoveku. Lokalita je situovaná na ľavom brehu Vápenického potoka, v bezprostrednej blízkosti dominantnej polohy Dievčí hrádok, od ktorej je v súčasnosti oddelená cestou. Ide o koridor Lamačskej brány oddeľujúci Devínske Karpaty od masívu Kamzíka a prepájajúci región Dolného Pomoravia s Podunajskom.



Výskumom bolo zistených a preskúmaných päťdesiatjeden objektov, z ktorých väčšinu tvorili kultúrne jamy, ale aj kumulácie nálezov keramiky, kameňov a kostí uložených v kultúrnej vrstve.



Najvýraznejším zástupcom tohto typu nálezovej situácie je objekt 41, veniec z kameňov s roztláčenou nádobou a zvieracími kosťami. K ojedinelým nálezom patrí aj torzo piecky. Podľa črepového materiálu je možné väčšinu preskúmaných objektov datovať do 3. tisícročia p. n. l., teda do neskoréj doby kamennej, eneolitu. Časť skúmaných objektov bola bez nálezov, alebo obsahovala nevýrazný materiál, ktorý nie je možné presne datovať bez podrobnejšej analýzy. Napriek tomu ide o významné nálezisko, pretože neskoroneolitické osídlenie je v širšom okolí Bratislave málo známe.



K pravekej architektúre je možné priradiť objekt 42 obdĺžnikového pôdorysu so zaoblenými rohmi. Keramický materiál ho umožňuje datovať do staršej doby železnej (750 – 400 p. n. l.). Žiaľ, nie je možné vyjadriť sa k jeho funkcii, aj keď pomerne malé rozmery naznačujú skôr hospodársku ako obytnú funkciu.



Hnuteľné nálezy tvoria predovšetkým keramické črepy, vzácnejšie aj rekonštruovateľné nádoby. Z iného materiálu je len kamenná štiepaná industria, fragment hladenej sekerky, otlákače a zrnôtierky. Z výplne datovateľných objektov boli odoberané vzorky zeminy pre budúce prírodovedné analýzy.

